

По тъмни усой, по голи скали
 Мнозина куршума завари —
 И рѣфатъ месата имъ хищни орли,
 Я вълци, юнашки другари.

А дома за тѣхъ е префъркнала вѣсть...
 Когато се тамо вѣстиме,
 Тжжовнитѣ майки въ горката имъ честь
 Самъ Богъ знае какъ ще тѣшиме.

Отдавна вечъ тѣхнитѣ бѣли власи
 Е черна чумбера обвила,
 И люта тжга имъ сърдцето коси...
 Честь майчина — честь е немила.

Бацитѣ ни въ тъмни зандани лежатъ,
 Кой знае какво сж тѣ стали;
 У турцитѣ роби, неволи търпятъ
 Жени и дѣчица ни мали.

Доволно катъ вълци изъ нощния мракъ
 Немили-недраги що бродимъ...
 Войводо, я свивай ти кървавъ байракъ,
 Врѣмѣ е назадъ да си ходимъ!

II.

Земята тъмна нощъ засѣни.
 Три харамии, три ранени
 Другаря, се едвамъ крѣпѣжтъ
 Надолу изъ планинскій пѣтъ.